

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DIVENDRES, 27 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.023

FRANQUEIG CONCERTAT

L'ACORD GERMANO-JAPONÈS

Els règims dictatorials, fins avui, no s'acaben ni reculen en llur camí. Aca- dem de veure com Alemanya i el Japó han signat, a despit de tot, l'acord contra el comunisme, al qual poden adherir-se altres potències i que ve a ésser una nova "Santa Aliança", dirigida a aquesta vegada contra el proletariat internacional, i sobretot contra la Unió Soviètica.

Els termes aparentment modestos de l'acord no amaguen gens, per a ningú, el seu veritable abast. De fet és una aliança contra l'Estat rus, pactada inicialment per les dues nacions, i amiable amb l'adhesió d'altres.

Aquí tenim, doncs, un d'aquells blocs, no direm "ideològics", però sí de caràcter polític, que els governants anteriors troben perillosos. La cosa més perillosa, però, és que formin bloc els Estats reaccionaris i no en formin els Estats democràtics.

Els signants de l'acord volen fer creure que l'acció convinguda es limitarà a la política interior de cada estat. És possible d'admetre, com ja ha remarcat el Govern de Moscou, que Alemanya i el Japó es necessitin mútuament per a lluitar contra el comunisme dins les respectives fronteres? La distància geogràfica entre els dos països fa completament ridícula l'ex- cusa donada.

Es tracta en realitat de l'agrupament d'algunes de les potències que pretenen establir en el món, tant nacionalment com internacionalment, l'imperi de la

força. Els qui desitgen i preparen la pròxima guerra, van prenent posicions d'avantatge davant els Estats democràtics esmaperduts.

Quin front més extens, el de l'anti- democràcia, el de l'antiobrerisme! Va des del centre d'Europa fins a l'Extrem Orient, dels "purs aris" fins als grocs.

Havem qualificat d'esmaperduts els Estats democràtics. Confitem, de totes maneres, que els durs cops de la realitat els tornaran l'esma.

Només els caldria una cosa per a descartar els pitjors perills. I és fer ara, sense perdre més temps, allò que hauran de fer més endavant, si són a temps de fer-ho: concertar-se i unir-se per a la defensa pròpia i de la llibertat del món.

Els anglesos mantenen la pretensió de situar-se com a àrbitres en la lluita mundial iniciada. És la mateixa il·lusió de l'any 1914, que tan cara va costar a ells i als altres. A Berlín, a Roma, a Tòquio, no fan gaire cas dels àrbitres. Llur joc violent no permet abrigatge de cap mena. Qui vulgui influir en la partida no té més remei sinó situar-se de bon principi en el regle dels jugadors. I Anglaterra i França, per llur tradició, per llur ànima i fins per llurs interessos, només poden situar-se en el regle dels qui combaten per una humanitat més lliure i més justa.

A. ROVIRA I VIRGILI

Els tancs feixistes conquisten un monopoli mundial

Si els països democràtics no tinguessin suficients motius de precaució per la lluita que sobre el sol espanyol es desenrotlla, seria suficient que fixessin llur atenció sobre la finalitat que persegueix Itàlia amb la seva descarada ajuda als rebels d'Espanya.

Itàlia pretén obtenir l'absolut control del mercuri, anul·lant amb aquesta operació, a totes les potències, el subsòl de les quals no produeixi aquest mineral —imprescindible per les indústries de guerra— obligant-les així a ésser llurs clients i per consegüent reservar-se el control de les mateixes.

Anglaterra i França deuen meditar sobre aquest afer que tant els hi incumbeix i adoptar per tant, immediates resolucions per evitar per tots els mitjans aquesta ofensiva del feixisme internacional.

A continuació reproduïm un article que sintetitza perfectament l'enorme abast d'aquesta maniobra sinistra.

Amb data del 18 de novembre el diari "Wohlsrecht Zuerich" publica un article amb el títol que encapçala aquestes ratlles, en el que es parla de la gran importància del mercuri per la fabricació d'explosius i demostra que tot l'anany d'Itàlia va adreçat a aconseguir el control absolut de les mines d'aquest metall existent a Espanya, i que la primordial missió que té encomanada als seus tancs al nostre país, és precisament posar aquest monopoli a mans del feixisme internacional.

Per Itàlia la possessió d'aquest control és essencial i per tal d'obtenir-lo li seria indiferent pactar amb "rojos" o "blancs", amb tal de que les seves ambicions fossin satisfetes.

En la producció mundial de mercuri abans de la guerra, Espanya i Itàlia representaven el 31 i el 25%, respectivament.

Actualment a Nord-Amèrica i a Mèxic la producció ha minvat de manera ràpida i alarmant, mentre que a Itàlia gràcies a l'annexió de territoris austríacs i hongaresos ha augmentat extraordinàriament.

Duplicant la producció de mineral a Espanya —cosa molt possible— i junt amb la d'Itàlia resultaria que entre aquestes dues nacions reunirien el 75% de la producció mundial. Aquesta xifra donaria idea de la importància que aquest monopoli té per Itàlia i encara més si hi afegim que el preu del mercuri actualment s'ha triplicat.

El feixisme italià no el preocupa de repartir el seu botí de guerra amb el petit "partenaire" espanyol. El que espera Itàlia és poder dictar en el seu dia, gràcies als seus tancs, les condicions del monopoli mundial del mercuri, en el cas improbable d'un triomf feixista, concedint com fóra natural en aquest cas, la part que correspondria a Alemanya en paga de la seva contribució a aquesta inicua guerra.

Vénen els bàrbars

L'antiga civilització llatina, ja decadent i cansada —la glòria cansa i esgota molt—, suportà el pes d'invasions continuades, i la llocaven com alau destructora sobre la desgraciada Roma. Després que el món conegut, tot havia estat engrapat per la simbòlica llopa romana, i el lligot imperial, homes i races nòrdiques, sobries per necessitat i guerrerres per excel·lència, invadiren països pròspers i tranquils, i destruïren tota l'obra positiva, cultural i civilitzadora, dels homes llatins.

Aquella allau de gent famèlica, estripada i cobdiciosa de les riqueses acumulades pel pillatge i el poder militar de Roma, assenyalaren el seu pas arreu, destruint i matant, fent actes de crueltat, que encara després de les centúries, hom els recorda amb calfreds de terror: Hi havien reis i caps, que es distingiren per la seva crueltat fora de mida; però per sobre de tots, hi havia un home sanguinari que amb el nom sol estrema les legions romanes. Aquest home terrible era Atila. Tant ho era el seu record, que encara abans del 19 de juliol, totes les escoles catòliques del nostre país, en feien l'apologia i en blasraven la seva crueltat i odi per les coses de Déu.

S'han fet famoses les invasions dels bàrbars. Poques són les nacions que no les han suportat. Rússia, la immensa Rússia, veié passada la seva població a sang i a foc, i les seves planúries inacabables arrasades i destinades per llarg temps a l'erm més desolat, quan les tropes mongòliques i tàrtars invadiren i la por a Ghen-Ghis-Kan, fou cosa crònica i perdurable; encara en balades i cançons populars s'estremeixen les multituds senzilles per les patètiques evocacions que es fan del tirà llegendari.

Els àrabs, que és la raça més selecta que hem tingut a Ibèria, que ens legaren fogars de cultura tan dignes com els de Còrdova, Sevilla i Granada, feren una entrada a la Península de cavall silicià. Diuen que la traïció els obrí les portes i que una nació cansada i plena de races diverses, els facilità l'obra de conquesta.

Els que hem estat alumnes d'escola de capellans, amb propaganda oral i escrita, en textos i discursos, ens volien infiltrar una por cerval i un odi acèrrim als homes que venien de Mauritània —avui amb el nom canviat, el Marroc— i no planyien influències ni raons per a demostrar-nos que infinit de mals ens provenien dels anys del seu domini. Ara els carreguen d'indulgències i rosaris, i els nomenen "armats" honoraris del Senyor.

La història es repeteix. Els bàrbars no moren mai. Ahir eren els bàrbars autèntics, els homes rossos del Nord, els alarbs civilitzats i fatalistes, els "botxes" que invadiren París. Segueix la història de destrucció i pillatge; quan sembla que les periòdiques invasions s'acaben i l'atropell ja no tornarà, de nou formes inèdites sorgeixen, i hom veu com el foc, la destrucció i la violació s'agermanen i abraçen, atordint la gent que vol viure en pau.

Vivim la guerra. Una guerra sense pietat, sense plànyer l'adversari, sense perdó. Nostaltres, fem presoners encara. Villalba, convidà l'adversari a rendir-se, a capitllar. Però aquesta intenció, aquest propòsit, poques vegades és realitzat; l'odi és més intens, més viu, i ningú té ganes de respectar l'adversari. Per això és tan normal en la guerra civil espanyola veure que els camps de presoners són buids.

Tractant-se d'homes que combaten i que no es rendeixen, que lluiten fins l'última esperança, hom no ha d'estre- nyir-se de la manca de presoners; però sí hem de lamentar que les poblacions civils, les persones gairebé indiferents a la lluita, les dones, els infants, que no tenen tracte amb les armes, hagin de suportar els barbarisme indignants dels "moros" incivils i atrassants, que no tenen tracte amb les armes, i que els pirates de tot el món, enrolats al Terc d'Estrangers, tinguin via lliure per a satisfer les seves apetències de violació i saqueig.

Vénen els bàrbars... L'exèrcit mercenari on passa deixa record. Més que les doctrines que es mouen i fan actuar, més que l'odi que desperten els capitalistes que financen un moviment així, subleva i fa indignar, els crits de les llargues caravanes que fugen del terror blanc i que unànimes exclamen uns mots, una oració del terror... Vé- nen els bàrbars...

Santiago Lleonart-Ixtart

EL QUE DIU LA PREMSA D'AVUI

"El Día Gráfico"

Se han cumplido veiente días

El dia 6 se inició el ataque a Madrid, tan fuertemente y tan confiadamente que las radios de Jaca y las de Berlín y Roma lanzaron la noticia de la entrada de los facciosos en Madrid, el día 7. Han pasado veinte días y no obstante seguir los facciosos en las inmediaciones madrileñas, su valoración militar ante el extranjero ha bajado. La de Madrid, en cambio, ha subido. El mundo mira con profunda admiración a esa ciudad épica que se defiende atacando y sufre con estoicismo maravilloso la metralla que por los aires le envían los aviones de la internacional fascista.

Madrid ha servido, con su alma brava, para iniciar la transformación de la opinión del mundo, enturbiada por la propaganda fascista. El poder del ejército faccioso se ha quebrantado ante el coraje del ejército popular, Franco ha visto cómo incluso los técnicos extranjeros, dudan de su competencia, aun cuando no dudan de su barbarie, y las infamias de los bombardeos, pone en el mundo el hondo horror de ver que las bombas de los que se llaman nacionalistas llenan de cadáveres de niños las calles de Madrid e incendian todo lo que constituía el relicario de la cultura española: el Museo del Prado, la Biblioteca Nacional y la Facultad de San Carlos.

Madrid con su defensa, sus incendios y sus hecatombes, ha hecho que el mundo reaccionase con cálido humanismo contra el sadismo fascista. Como el reconocimiento de la Junta facciosa de Burgos, por Alemania e Italia, ha conseguido que las naciones hayan meditado sobre las consecuencias de ese frente único fascista que se ha formado, y comienzan una actuación, que no es a favor nuestro, pero que así resulta porque se oponen a la voluntad de los facciosos. Inglaterra se opone en nombre de sus intereses, al anunciado bloqueo de nuestras costas y pide que se establezca en nuestro puerto una zona neutral. Pienso en sus barcos y en su comercio, pero, una vez más, Inglaterra hace coincidir sus intereses con la Libertad, como en tiempos de Napoleón, como en los de la Independencia de Grecia, como en 1914...

Todo esto ha logrado Madrid con su heroísmo y en veinte días. Ha sido

¿Serà bombardejada Barcelona?

¿Serà bombardejada per mar i bombardejada pels aires, Barcelona?... És ací la primera pregunta, la pregunta que us fa avui un conegut diari us troba. Si teniu algun càrrec oficial, si sou periodista, la pregunta és adreçada encara amb més insistència. La resposta no depèn, naturalment, sinó del tarannà de cadascú. Ningú, en realitat, no pot preveure quin serà el curs dels esdeveniments, ni les vicissituds que haurèm de passar per arribar a la victòria final. Ningú no sap quines ajudes trobaran encara els facciosos, ningú no sap quin reaccionaran davant la impotència d'apoderar-se de Madrid. Ningú no sap tampoc fins on serem ajudats, i altres, quines solidaritats efectives i morals trobarem.

Hi ha qui creu, però, que Barcelona serà bombardejada i bombejada imminentment, d'una manera despiadada; que Franco realitzarà no sols la seva amenaça de bombardejar el port, sinó que anirà més enllà la seva amenaça. Si no s'han contingut —diuen— davant de Madrid, la ciutat artificialment creada pel caprici d'un rei, amanyagada i afavorida després per tots els reaccionaris, que oblida que a l'ombra de Madrid creixia un poble, i que als voltants dels palaus sumptuosos, creats per a gaudi dels aristòcrates, s'hi arrodossava la misèria; si no s'han contingut davant de Madrid, diuen, ¿per què es continuen davant de Barcelona? Què? —exclamen—. ¿No és ara el moment oportú d'infligir a la seva prosperitat un cop mortal? ¿No és ara l'hora d'esfondrar l'orgullosa capital catalana, la metròpoli mediterrània bastida amb tant d'anys pels catalans? I recorden aquells desigs, exposats tan- ta vegades, de sembrar Catalunya de sal, d'esterilitzar per sempre el seu estorç, la seva riquesa...

Però altres assenyalen la insensatesa, precisament, d'aquests desigs, tan- tes vegades projectats, però sempre ajornats en el moment oportú d'executar-los. Guanyí qui guanyí, afirmen els més optimistes, Espanya necessitarà més que mai Catalunya. Espanya, per a refer-se, per a re- gregar-se, necessitarà la riquesa catalana, haurà de posar a contribuïció

la nostra agricultura, la nostra indústria, el nostre comerç; no podrà prescindir de la laboriositat, tantes vegades irònicament retreta, dels catalans. Una Catalunya sembrada de sal, el port de Barcelona esfondrat, desfet per sempre, podria satisfer molts instints venjatius. Però no és solament la misèria de Catalunya. És la misèria d'Espanya. Espanya en seria emmetzinada d'amb la vitalitat de Catalunya, no podria suportar, al seu costat, una Catalunya morta i desfeta. Tota Espanya en seria emmetzinada d'aquest veïnatge mortal. És per això que el capítol rebel s'hi mirarà —afirmen— a complir les seves amenaces, a desfer encara que només sigui la complicada maquinària del nostre port.

Hi ha encara, afegixen, uns motius sentimentals perquè, avui per avui, Barcelona no sigui bombardejada pels vaixells i bombejada pels avions. I és que ultra ésser una ciutat oberta, una ciutat on encara hi ha alguns feixistes platònics i gent disposada a prendre venjances immediates, és també una ciutat plena de refugiats de molts indrets de la Península. Refugiats que, en la majoria dels casos, no tenen res de bellicosos, que són en llur majoria infants i dones; vides sagrades per a qui la set de sang no hagi fet perdre del tot l'enteniment. I en condicions així, bombardejar i bombejar Barcelona, ¿no compreneu quina nova protesta universal desvetllaria?

Així raonen uns i altres. ¿Qui té raó? Ningú no pot saber-ho. És possible que els mateixos facciosos dubtin ara mateix entre els impulsos de rancúnia, i el que hauria d'ésser interès de tots: no matar estèrilment, no esfondrar estèrilment la riquesa d'un país, que demà haurèm de refer uns o altres. No ens refiem massa, doncs, ni dels raonaments dels optimistes ni de les funeràries prediccions dels pessimistes. No sabem què pot passar. Sabem només que vivim una guerra, amb tota la crueltat inherent a la guerra, agreujada, encara pels procediments que la brutalitat germànica ha imposat.

FIDEL

El pla feixista contra Catalunya

El diari francès «L'Humanité» ha publicat el següent solt:

«Ens arriben importants notícies sobre el pla dels feixistes espanyols. Aquest pla d'atac sobre tots els fronts establerts per un Estat Major alemany, preveu una sèrie d'operacions que depenen de la caiguda de Madrid. Si Madrid cau, els objectius rebels seran els següents:

Primer. — Esforçar-se per liquidar el perill al nord-oest representat Bilbao, Santander i Astúries.

Segon. — Dirigir una ofensiva sobre València i tallar al mateix temps la via ferrada, fent saltar el túnel de Port-Bou. Una vegada tallada la via ferrada, els hidroavions italians de Mallorca —on 100 pilots italians nous hi acaben d'arribar— s'esforçarien a impedir el revitalia- liment pel camí de Catalunya.

Tercer. — Un atac seria portat a cap al llarg de la frontera franco-espanyola, partint de Jaca i de Canfranc i tindria per objectiu l'estació internacional de Port-Bou.

Hom veu que, en aquesta hipòtesi, el centre essencial de l'ofensiva seria la colònia italiana de Mallorca. I encara hom vindrà a parlar a París i a Londres de la no intervenció...

su segunda victoria. La primera fué la de su resistencia. La tercera será la expulsión de las tropas mercenarias de sus campos. Por dos veces los facciosos han anunciado la entrada en Madrid, el 7 i el 25 de noviembre. Mañana será un día histórico, anunciaron el martes desde sus radios. Atacaron ferozmente y fueron rechazados. El día histórico lo fué para Madrid.

"El Diluvio"

¡CUIDADO CON LAS AGLOMERACIONES!

Con distintos motivos —uno y otro harto justificados por cierto— se han celebrado en Barcelona últimamente dos grandes manifestaciones.

Una de ellas se organizó con motivo del aniversario de la Unión Socialista de las Repúblicas Soviéticas.

La otra ha tenido lugar con ocasión de la muerte del glorioso líder proletario, Buenaventura Durruti.

Ambas manifestaciones son de las que justamente pueden denominarse "monstruos" o monstruosas por la enorme multitud que asistió a las mismas y por la finalidad que con ellas se perseguía.

Una y otra recorrieron las principales vías de nuestra ciudad y tuvieron la consecuencia de matar la esperanza en el corazón de nuestros enemigos.

La concentración ciudadana se anunció en ambos casos dos días antes por la Prensa y por la radio, para que no fuera sólo Barcelona, sino toda Cataluña la que aportara su fervor y su entusiasmo a dichos desfiles grandiosos.

Nada habría que oponer a esa solemnidad y al ruido de rimbales y trompetas con que nuestra democracia se manifiesta en la vía pública, si estuviéramos en circunstancias normales.

Por el contrario, es digna de todo elogio la sensibilidad que con la rapidez de sus movilizaciones demuestra nuestra ciudadanía.

Pero no podemos ni debemos olvidar los habitantes de Barcelona, de Valencia y de todas las grandes ciudades del Mediterráneo que en los presentes momentos nos hallamos en guerra implacable con el fascismo.

Y partiendo de este hecho ineluctable y fatal, hemos de tener en cuenta que Maolra es una de las principales bases aéreas de los facciosos y que las Baleares están a media hora de vuelo de Barcelona y de Valencia.

"Intelligentibus panca". A buen entendedor, pocas palabras.

Las grandes manifestaciones en la vía pública, anunciadas a son de bombo y platillos, no son prudentes en estas horas de nerviosa tensión en que estamos viviendo.

Esas y otras dulces expansiones hemos de guardarlas para mejor ocasión.

"La Publicitat" signat per J. T. i C.

CAP A UNA ORIENTACIO DE LA POLITICA INTERNACIONAL

Ens trobem en un dels moments que la situació internacional ha de sortir de la incertesa per orientar-se definitivament en un sentit precís. És natural que tinguin lloc moltes maniobres, més o menys diplomàtiques, per influir sobre certs països i empenyer-los a seguir una directiva més aviat que a una altra, i d'aquesta maniobra es fan alguns grans diaris.

Segons un diari japonès, el ministre d'Afers Estrangers del Japó creu que Itàlia estipularà un pacte idèntic. La notícia no s'ha confirmat, però si així fos caldria deduir-se que les negociacions entre Londres i Roma han fracassat i que Itàlia es decideix a unir

la seva sort a Alemanya i al Japó. Els efectes per a Itàlia serien més aviat catastròfics, car Alemanya no ha renunciat pas a les seves pretensions sobre l'Adriàtica que feien dir a Bismark que Trieste era a la punta de l'espasa germanica. La pressa de Mussolini a reconèixer el "govern" de Burgos hauria dut a Itàlia a una situació d'inferioritat.

Però el bloc franco-anglo-rus, que es completaria, pel que fa al Pacífic, amb els Estats Units, aleshores encara es concretaria més. Tant Alemanya com Itàlia com Japó són països de resistència limitada, mentre que els països que poden qualificar-se de democràtics tenen a llur disposició reserves molt superiors.

De tota manera, dels esdeveniments d'Espanya molt en pot dependre en pro o en contra de la pau. La resposta de Roma al Foreign Office pel que fa a les Balears sembla deduir-se que els italians no es volen comprometre en els afers d'Espanya, per temença de greus complicacions. Això permet alguna reserva sobre el que diu "L'Intransigent" de les intencions de Mussolini de retirar-se de la S. de les N. si en les reunions del Comitè prenen part els representants d'Espanya. La notícia fa estrany perquè els juristes italians —sobre tot Anzilotti— han de veure que el reconeixement del "govern" de Burgos no té cap base i és una "gaffe" del feixisme. D'altra banda, perquè un Govern pugui dir-se reconegut internacionalment necessita l'adhesió de la majoria d'Estats, i no de dos només.

Si la S. de les N. volgués funcionar seriosament hauria d'obligar Itàlia a anular aquest reconeixement.

Segurament la intervenció de França i d'Anglaterra evitarà els perills d'una guerra europea, però també la inevitable victòria de les forces governamentals espanyoles tindrà una influència sobre el desenrotllament de la política internacional.

Bosch Masgrau J.M.
METGE
TISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON, 251

Taronja Valenciana
QUALITAT IMMILLORABLE
I A BON PREU
VICENS TORMO
JAUME I, 10. — GIRONA

— Pèrdua. — Pel barri de la Barca s'ha perdut un gos fox-terrier, petit, blanc amb una taca negra a l'esquena i cap blanc i negre. Serà gratificat qu en dongui compte a l'Administració de L'AUTONOMISTA.

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo y en favor de los humildes:

- HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS. Ptas. 1'50
- TRES AÑOS DE LUCHA » 2'00
- EL CRISTO ROJO. » 3'00
- ATISBOS. » 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sino que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:
CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS
Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GERONA

CAFÈS CORNELLA
NOVA CREACIO DE LA CASA
Cafès N. C. A. marca registrada en paquets, caixetes i pots de metall (Patentats)
DE VENDA EN TOTS ELS ESTABLIMENTS DEL RAM
Ronda Dr. Robert, 7-9 — GIRONA

ESPORTIVES

FUTBOL

Ahir al matí un diari barceloní va anunciar que els representants dels clubs professionals i del Sindicat de Jugadors, juntament amb el Col·legi d'Arbitres, acompanyarien el Consell Directiu de la Federació Catalana de Futbol a visitar el comissari d'Educació Física i Esports per tal d'estudiar si hi havia manera de què fos revocat l'acord de suspensió del Campionat de Catalunya de Futbol, ja que aquesta suspensió tindria com a conseqüència l'augment del nombre de parats, ja que són moltes les famílies que viuen exclusivament del futbol.

En efecte, ahir al vespre el doctor Soler Damians va rebre una Comissió formada pels ciutadans Eroles, Guàrdia i Pi, de la Federació Catalana; Zabala i Bosc, del Sindicat de Professionals; Baonza, del Col·legi Català d'Arbitres; Casals i Calvet, del F. C. Barcelona; Casamitjana, de l'Espanyol, i el delegat de l'Europa, en representació dels clubs de la Primera B.

El doctor Soler Damians va rebre els visitants; es féu càrrec de la raó que assistia al seu prec, i prometé passar-lo al ple del Comissariat en la primera reunió que se celebri. D'altra banda, el Sindicat de Professionals recabaria de la U. G. T. l'ajut a la seva justa petició.

Sense que hi hagi cap referència oficial del resultat de la reunió, ja que el doctor Soler Damians no portarà al ple del Comissariat aquesta petició fins a la reunió pròxima, es pot avançar que la impressió que els visitants van treure de la seva gestió és que el Campionat de Catalunya de Futbol, pel fet de tractar-se d'un esport professional, no quedarà afectat per l'acord que prengué el Comissariat el passat disabte, sempre, és clar, que la marxa de la guerra no obligui a prendre altres determinacions.

De la premsa barcelonina

Heus ací com "Mundo Deportivo" en l'edició d'avui qualifica l'encontre del passat diumenge de Recreatiu Gironí a Llança.

R. Gironí, 1 - Llança F. C., 1
Llança. — De bueno y magnifico puede calificarse el partido jugado ayer domingo por los locales i el Recreatiu Gironí que finalizó con el resultado de un empate a uno. Durante el primer tiempo el dominio ha sido igualado, habiéndose marcado los gerundenses en su propia meta en una jugada desgraciada de su guardameta.

El segundo tiempo ha sido de intensa emoción, los gerundenses en unos perfectos avances han fallado dos ocasiones magníficas. El empate lo ha producido el extremo derecha al lanzar un chut alto y bombeado. En este segundo tiempo el dominio ha correspondido en su mayoría a los gerundenses que se han mostrado superiores y con gran entusiasmo. De los nuestros los mejores, Jordá, Compte i Mallol, y de los gerundenses el interior derecha, el delantero centro, y el medio centro; los demás aceptables ofrecen un buen conjunto.

El público escaso, el tiempo inseguro i el arbitraje imparcial. — E. P.
No calen més comentaris.

La doble sortida de Recreatiu Gironí

El propinent diumenge Recreatiu Gironí portarà a terme dues sortides, la una el seu reserva que es traslladarà a Bonmatí per a contendre contra el reserva d'aquella població, i l'altre el seu equip titular que jugarà a Amer contra la J. E. d'aquella població.

Dits encontres seran celebrats a les 2'15 de la tarda.

Com a nova plau-nos dir que es reincorporarà a les nostres files esportives l'entusiasta Salvi Verdguer que es troba de retorn del front de Madrid on estava lluitant en defensa dels ideals de justícia i llibertat. Benvingut amic Salvi, i que el teu reincorporament sigui un èxit.

En la propera edició donarem més noves.

Ejército Popular de Cataluña
Primera División

El Comisario Político de la Primera División del Ejército Popular de Cataluña, Compañero Raimundo Morales pronunció ayer la siguiente alocución:

Camaradas:
En nombre de la Primera División del Ejército Popular de Cataluña, organizado por la Generalidad para defender las libertades de esta tierra catalana y de los dems pueblos de Iberia, así como los postulados revolucionarios del Proletariado, me dirijo a los trabajadores de Gerona y a todos los hombres libres y conscientes que como tales vibran en estas horas de dolor, sintiendo la más exaltada indignación ante la brutalidad inculcable del fascismo nacional e internacional que han provocado la guerra mas despiadada e inhumana que registra la historia.

Y al dirigirme a ellos les pregunto: ¿Cómo es que no os habéis alistado ya? ¿Cómo es que ante los llamamientos apremiantes de las organizaciones obreras y de los partidos antifascistas no etáis al frente empuñando el fusil como miles y miles de hermanos nuestros de clase? Porque ante el dramatismo de la hora presente, en la que se está dilucidando para el Proletariado catalán, español y sin duda también para el Proletariado mundial, si ser o no ser, el conseguir todas las reivindicaciones que tantos sacrificios han costado o quedar atezados, encadenados durante años y años en la mas vil de las esclavitudes, como es que no os despegáis de vuestros intereses particularistas, de vuestros lazos familiares y levantando el puño, henchido el corazón de entusiasmo, llenos de

ilusión en la victoria, seguros en la plenitud de vuestra fuerza, de vuestra masculinidad, de que vuestra aportación personal decidirá el triunfo, como es que no os habéis marchado al frente?

Los trabajadores de Gerona están demostrando en tierras aragonesas y en tierras castellanas de lo que son capaces, luchando con enorme espíritu de sacrificio, y con heroísmo, siendo muchos los que ya han dado el tributo de su sangre y de su vida. Además so n ya numerosísimos los que se han inscrito en la Primera División del Ejército Popular de Cataluña. Sin embargo, quedan todavía millares de hombres jóvenes que no se deciden a alistarse y yo precisamente a éstos les digo como Comisario político de la Primera División: Camaradas: Si os dáis cuenta de lo que significa y es el fascismo, si conocéis la vida infernal de los trabajadores italianos, alemanes y portugueses, bajo el yugo fascista. Si deseáis un mundo mejor. Si queréis que los hombres tengan subvencidas plenamente sus necesidades y por ello puedan vivir una vida más amplia. Si anhelaís que el plano de la historia sea superado al crearse una nueva civilización en la que el hombre pueda desarrollar cuanto de noble, de elevado, de espiritual, de plenamente humano hay en él: venid a luchar con nosotros contra el fascismo y alistáos en la Primera División del Ejército Popular de Cataluña. Así cumpliréis con vuestro deber y en estos momentos vuestro deber es el saber sufrir el dolor en el sacrificio por las ideas y por la Humanidad.
SALUD.

NOTICIES

El gremi de metallúrgics de Palafrugell, en una reunió tinguda abans d'ahir, va acordar rebalxar el salari setmanal dels treballadors del gremi. La rebalxa acordada en aquelles localitats dels metallúrgics és molt notable puix que els obrers, fent-se càrrec de les necessitats de la guerra han sabut situar-se dintre el pla revolucionari, comprenent què per arribar a la victòria és necessari el sacrifici de tots.

Se'ns pregunta si poden deixar-se circular lliurement, sense ésser regulats, articles alimentosos destinats a pobles inclosos dintre la nostra comarca.

El nostre criteri, és, i creiem que serà el de la Comissaria de Provelments, que la circulació de tota classe d'articles entre els diferents pobles de la Comarca, ha d'ésser lliure, en justa correspondència a la col·laboració que tots presten a la Capital de la Comarca.

—Véndese coche para niños, usado, a precio de ganga, razón: Lorenzana, 19, pral.

En la sessió del Consell Municipal que tingué lloc el dia 24, s'aprovà la següent proposta:

"Ha desaparegut ja de la nostra Girona la influència nefasta que els trenta Convents exercien sobre els seus habitants.

No ha desaparegut, però, d'una manera completa; queden, encara, algunes engrunes.

Els Convents, convertits en Escoles, conserven els mateixos noms que tenien abans del 19 de Juliol.

Es fa necessari canviar-los ràpidament a fi que no quedi ni rastre de reminiscències feixistes.

Amb aquest fi, proposo que: L'ex-convent de l'Ave-Maria tingui per nom Grup Baktinín.

L'ex-convent Dominiques Grup Joaquim Maurín.

L'ex-col·legi Maristes Catedral Grup Giner de los Rios.

L'ex-col·legi Maristes Mercè Grup Durruti.

L'ex-col·legi Doctrina Cristiana Grup Carles Marx.

El Conseller de Cultura.

J. LLOBET
METGE
EX-AGREGAT DE L'HOSPITAL DE PARÍS
Gorja, Nas i Orelles
CONSULTA:
11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda
LORENZANA, 30 pral.
TELÈFON, 391

L'Ajuntament de Figueres ha acordat habilitar els grans locals de l'ex-Col·legi de les Franceses per a disposar en els mateixos, ordenadament distribuïts i col·locats, molts objectes artístics que aquests últims dies han ingressat en el Museu de l'Empordà.

Organitzat per la Comissaria de les Escoles d'Art de la Generalitat a Olot, ha iniciat un curs de deu lliçons sobre "L'Art a través de la Història de les civilitzacions (Antiguitat)", el culte escriptor d'aquella ciutat senyor Ramon de P. Vayreda.

La primera lliçió, que tingué efecte el disabte, a les set de la tarda, a la "Sala Vayreda", davant un selecte i nombrós auditori, fou precedida d'unes aplaudides paraules que pronuncià el director del Museu d'Art de Catalunya, senyor J. Folch i Torres.

El curs esmentat prosseguirà els dijous i disabtes fins a la seva completació.

A Roses, després de la presència d'un vaixell pirata, els pescadors acordaren pescar dins la badia per evitar qualsevol seriós contratemps.

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS : : : : : :

PER TELÈFON

BARCELONA

LA MALALTIA DEL PRESIDENT DE CATALUNYA

Barcelona, 27.— Entre el gran nombre de ciutadans que personalment o per carta s'han interessat per l'estat de salut del president senyor Companys, hi han els diputats Soler Bru, Sallés, Arnau i Cortina, el ministre de l'Aire del Govern de la República senyor Prieto, el President del Parlament de Catalunya senyor Joan Casanoves, el president del Consell d'Estat senyor Pere Coromines, el general de la Divisió senyor Aranguren, acompanyat del coronel senyor Brotons i d'un comandant, el Cònsol general de la URSS, el Comissari de la Generalitat a Girona Jordi Frigola, de l'ex ministre senyor Moles, el contra almirall senyor Diez, Gongal de Regaraz, el Comissari d'Ordre Públic a Girona senyor Amadeu Oliva, Albert Carsi de la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, Simó Bofarull, etc.

La malaltia del senyor Companys segueix el seu curs normal i la febre ha minvat.

DECLARACIONS DEL CONSELLER DELEGAT SENYOR TERRADELLES

Barcelona, 27. — El Conseller primer i Conseller de Finances senyor Terradelles ha rebut aquest migdia als periodistes en el seu despatx oficial després d'haver celebrat diverses entrevistes.

El senyor Terradelles ha saludat als reporters i els ha manifestat que havia estat ajornada la reunió que aquesta tarda havia de celebrar el Consell de la Generalitat perquè no estan enllestits diversos projectes de decrets. Ha afegit que una vegada emesos els dictàmens corresponents serà convocat el Consell.

Un periodista li ha preguntat si podia facilitar-los-hi la referència dels decrets aprovats en la reunió del passat dimecres.

El senyor Terradelles ha respost que una part d'aquella reunió fou dedicada a l'explicació del seu viatge a València i al nomenament del nou Comissari d'Ordre Públic i a l'aprovació de diverses qüestions de tràmit i concessió de crèdits.

Un periodista ha insinuat la pretensió d'alguns companys de què el Consell de la Generalitat faciliti una nota sobre els fets que motivaren la destitució de l'anterior Comissari d'Ordre Públic, fets que han donat lloc a rumors i versions distintes de algun diari ha recollit.

El senyor Terradelles ha contestat que estem en temps de guerra i que per tant succeïxen moltes coses, totes importants i d'un valor relatiu. No cal doncs entrar en l'explicació de qüestions personals i anecdòtiques que no és precís registrar en aquests moments. El Consell de la Generalitat té tota la seva atenció posada en guanyar la guerra i en mantenir l'economia. Els moments són greus i no s'ha de donar bel·ligerència a rumors inversemblants.

Un altre periodista ha preguntat al senyor Terradelles si hi hauria crisi.

El Conseller delegat ha respost que no hi ha res d'això i que no sabia que ningú hagués dimitit el lloc que ocupa.

EL TOTAL TRASPÀS DELS SERVEIS DE CULTURA I LA SOLUCIÓ DELS PROBLEMES ECONÒMICS DE LA GUERRA

Barcelona, 27. — A dos quarts de nou d'ahir al vespre el conseller Primer de la Generalitat rebé els periodistes al seu despatx oficial.

En saludar-los, el senyor Terradelles digué que no havia pogut parlar amb ells al migdia com hauria estat el seu desig, a causa de trobar-se a la Comissaria general d'Ordre Públic, on tenia lloc, en aquella hora, la presa de possessió del nou Comissari senyor Martí Rouret, de la personalitat del qual i de les seves dotes de lleialtat i capacitat de treball en féu grans elogis.

L'ensenyament a Catalunya.— Afegí que en la darrera reunió del Consell havia donat compte extensament de les gestions practicades durant la seva curta estada a València.

—El motiu del viatge consistí — digué el senyor Terradelles—, en posar-me en contacte amb el ministre d'Instrucció Pública per tal d'anar el més ràpidament possible al traspàs de tots els serveis d'Ensenyament que encara té l'Estat a Catalunya. Tinc la satisfacció de dir-vos que el company Jesús Hernández està molt ben disposat respecte a l'anhel de Catalunya de

tenir tot el que afecta a la cultura en general i puc gairebé assegurar que el traspàs serà aviat un fet, tota vegada que no dubto que el Govern de la República tampoc no hi trobarà cap obstacle.

Aquesta setmana vindrà el ministre amb el qual concretarem la forma de realització i seguidament seran dictades les disposicions i sotmeses al Govern de la Generalitat i al de la República per a la seva aprovació definitiva. Vaig parlar també amb altres ministres, de qüestions actualment plantejades entre ambdós Governos, i d'una manera especial amb el president del Consell.

Les finances.— Per la seva importància — seguí dient el conseller primer — cal destacar les entrevistes celebrades amb el ministre d'Hisenda, en les quals es parlà d'afers d'interès primordial per a Catalunya. A aquestes reunions hi assistiren el personal tècnic del Ministeri i de la Conselleria de Finances.

El motiu de l'entrevista a la qual em referíxo, era d'aconseguir que l'Estat concedís els crèdits necessaris per tal que Catalunya pugui continuar l'obra de subministrament de tot aquell material de guerra i efectes militars necessaris als fronts de Catalunya i de la resta d'Espanya. Es a dir, que ens donessin facilitats per tal de pagar els serveis que té l'Estat a Catalunya i que a causa de les excepcionals circumstàncies que travensem té la Generalitat a càrrec seu.

Divises estrangeres.— Un altre problema que cal resoldre — digué el senyor Terradelles — és el d'adquisició de divises per a la compra de matèries primeres a l'estranger. Catalunya, en aquests moments, té grans dificultats per a resoldre ràpidament aquest interessant afer de les divises i és necessari donar-li facilitats car si no es fa així, a no tardar, tindrem greus problemes que aleshores seran més difícils de resoldre. Aquests dos problemes fonamentals, junt amb l'aplicació del Decret, que em concedeix facultats excepcionals en un dels extrems del qual es relacionen els serveis que realitza la Generalitat per compte de l'Estat, fa que les meves entrevistes fossin molt interessants, i encara que no va ésser possible d'arribar a un acord complet i ràpid com exigeixen les actuals circumstàncies, no dubto que les indicacions fetes per mi en nom del Govern de la Generalitat, faran que aviat siguin una realitat.

Jo, com a conseller de Finances, vaig haver de recordar més d'una vegada la responsabilitat de Catalunya, no solament pel que fa als nostres compromisos en relació a indústries de guerra, sinó també a l'obra que realitza la Generalitat, tant en matèria social com econòmica.

Després d'aquestes paraules el conseller primer s'acomiadà del reporter.

MADRID

MANIFESTACIONS D'UN CAPITA D'ARTILLERIA RESPECTE AL FRACAS DELS FACCIOSOS

Madrid, 27. — Els periodistes han mantingut amb un capità d'artilleria el següent diàleg:

—A què atribueix aquest fracàs dels facciosos que es repeteix de dia en dia?

—Doncs, senzillament, a què l'enemic està molt mal acostumat.

—Es que les Milícies, a Madrid, han recuperat la seva tensió heroica?

—Indubtablement; i a més comptem amb una força de xoc que és necessària en tots els exèrcits, i que en aquest cas, la constitueix l'anomenada Brigada Internacional, que està a totes parts i en totes es comporta meravellósament.

—Així vostè creu que aquesta calma d'avui obeeix al crebantament que ahir sofrí l'enemic?

—Bé podria ésser; encara que li advertixo a vostè que en la guerra no es poden assentar premisses, doncs és la ciència més inexacta que hi ha. De totes formes, Madrid cada dia que passa afegeix un entorxat més al seu ben guanyat títol d'heroica vila, doncs no solament deu alentarnos el comportament de les Milícies a l'avantguarda, sinó la resignació amb què sofreixen els horrors de la guerra la població civil de la reraguarda. No cregui vostè que aquesta serenitat, aquesta presència d'ànim, no ha influït poderosament en el comportament dels homes que tenim l'obligació de defensar a Madrid que cada dia que passa enfondeix més la fossa on ha de descansar el feixisme.

Última hora de Madrid

LA JUNTA DE SEGURETAT DE MADRID

CESSIS I NOMENAMENTS
Madrid, 27 (4 tarda).— S'ha reunit la Junta de Defensa de Madrid. Ha estudiat distintes qüestions, algunes relacionades amb la sanitat. Es donà per assabentada del cessi del secretari general del Comissariat General, Sofia Garcia i del nomenament per a l'esmentat càrrec de Josep Tolosa. També es donà compte del cessi del secretari del conseller secretari. Hi haurà nou nomenament per a aquest lloc.

FRONT DE BISCAIA

Madrid, 27 (4 tarda).— En el front de Biscaia hi ha hagut poca actuació en la jornada d'ahir. Pel matí hi hagué lleuger tiroteig que deixà caure algunes canonades gens afortunades pel sector de Marquina. En canvi les nostres bateries contestaren en cert i desferen les posicions enemigues.

Un avióacció volà sobre Marquina i pobles del voltant que deixaren caure algunes bombes sense causar víctimes ni danys.

DESFILADA DAVANT DEL GENERAL LLANO DE LA ENCOMIENDA

Bilbao, 27 (4 tarda).— Davant el general Llano de la Encomienda han desfilat les forces de Bilbao. El públic ha victorejat a les tropes republicanes.

ESCOLES MILITARS

València, 27. (4 tarda).— El subsecretari de la Guerra ha disposat la constitució d'escoles d'oficials ingeniers, d'infanteria, caballeria, transmissió i artilleria.

TANQUES ENEMIGOS EN PODER NUESTRO

Madrid, 27. (5 tarde).— En cuatro días se han inutilizado al enemigo doce tanques en el sector del Centro. En un sólo día cayeron cinco de los catorce tanques que el enemigo movilizó para quebrantar la resistencia de nuestras columnas. Las fuerzas que más daño han causado a estas moles son las que manda el teniente coronel Ortega, sobre todo José Vilaró que caza tanques con su ametralladora.

LA COLUMNA "TAHELMANN"

Madrid, 27. (5 tarde).— Un periodista ha conversado con el comandante del batallón "Tahelmann". Ha dicho este comandante que la idea de constituir este batallón surgió de los alemanes antifascistas residentes en España. Preguntado acerca de la marcha de las operaciones en la Ciudad Universitaria ha contestado que todo va bien. Desde hace días el batallón ha sido engrosado por jóvenes comunistas, socialistas y elementos antifascistas emigrados.

EL ATAQUE CONTRA TALAVERA

Madrid, 27. (5 tarde).— Acerca del ataque de nuestras fuerzas contra Talavera hemos descubierto que en los primeros días la artillería leal cañoneó el aeródromo de Talavera con tal precisión que destruyó un trimotor "Junker" y un aparato de caza. Nuestras fuerzas destruyeron también un puente sobre el río. Inmediatamente la infantería comenzó el avance en tal forma que el enemigo se vió obligado a volar otro puente sobre el río. Desde la otra orilla empezó el enemigo a resistir, pero obligado a desistir ante el empuje de las fuerzas leales los rebeldes huyeron dejando abandonado mucho material de guerra, ganado caballar y cadáveres. Las fuerzas leales estaban a menos de un kilómetro de Talavera a las 10 de la mañana de ayer. A mediodía aparecieron varios aparatos facciosos que bombardearon nuestras líneas sin consecuencias. La llegada de la noche impidió la ocupación de Talavera por los leales.

Media ciudad está ardiendo.

ULTIMA HORA

Madrid, 27. (5'30 tarde).— Por fin hemos tenido la noche tranquila de verdad. Puede decirse que no se ha oído un tiro. Se mantiene el tiempo lluvioso. Hoy el enemigo ha presionado también en la parte alta de la Moncloa, pero sus intentos han quedado liquidados ante la fuerte presión de nuestras fuerzas, ante esta resistencia ya de sobras conocida. Se combate en la consolidación de posiciones y el enemigo no ha adelantado ni un solo paso en esta última jornada en la que ellos llaman con pomposa jactancia el cerco de Madrid.

Las operaciones que desde hace tiempo que se venían llevando a cabo con silencio por el sector del Tajo, pueden poner de relieve que las operaciones de Madrid mjeoran notablemente de día en día. — Febus,

Sota la direcció de l'Arquitecte municipal, ciutadà Giralt, s'està treballant activament a l'antiga casa Carles, avui propietat del nostre municipi, per a establir-hi còmodament diverses oficines i conselleries.

Ahí, a la tarda, varen sortir cap Barcelona els Comissaris de la Generalitat ciutadans Jordi Frigola i Jorja, junt amb l'alcalde, ciutadà Duran.

Estaran de retorn aquest vespre. A Barcelona han anat per a gestionar diversos assumptes d'interès per la ciutat i comarques.

Sota la presidència de l'Alcalde ciutadà Expèdit Duran, es va reunir la Junta de Defensa junt amb els arquitectes d'aquesta ciutat, distribuïent-se entre aquests una sèrie de funcions per a fer els treballs necessaris per a prevenir tota eventualitat guerrera.

L'Oficina Jurídica del Comitè de Control de Justícia d'aquesta ciutat, constar que el ciutadà Martí Bujals Bahi, del comerç d'automòbils, de Girona, particular amic nostre no està subjecte a cap responsabilitat i que no té cap relació amb l'expedient tramitat en dita oficina contra un altre ciutadà que també es diu Virulés, i que fou radiada i que potria portar alguna confusió.

Amb molt de gust publiquem aquesta notícia.

INSTRUCCIO MILITAR

Aquesta Alcaldia fa present a tots els ciutadans que el ciutadà Martí Bujals Bahi, general d'aquesta ciutat, comprèn entre els 21 i 30 anys d'edat, ambdós inclosius, que hagin fet menys de tres mesos de servei militar, i que encara no concorrin a la instrucció militar, l'obligació ineludible que tenen d'assistir a la mateixa, deguent per tant personar-se amb la major urgència, a les 8 hores del matí dels dies laborables, al passeig de la Devesa, o bé als locals de l'ex-església del Mercadal o Odeón, a fi d'ésser inscrits en els Grups que ja funcionen.

Segons comunica el Cap d'Obres d'Obres de la Generalitat de Catalunya, a conseqüència de la forta sequeda que ha experimentat el riu Tàrrida ha quedat interceptat el pas del pont de Bescara, de la carretera internacional de Madrid a França.

Durant els dies plujosos passats, la terra estava bastant assaonada. Després tornà a ploure en general, a alguns punts de les nostres comarques, això fa que la crecida de tots els rius és molt pronunciada.

CONSELLERIA DE PROPAGANDA MUNICIPALITZACIO DE LA VIVENDA

Tots els ciutadans de Girona, junt amb els consellers municipals, coincideixen en la necessitat d'higienitzar la vivenda, de fer-la més humana i més sana, i de lluitar-la de l'explotació a què era objecte, en perjudici de la salut pública. Però, per aconseguir-se això, haguessin estat tots els esforços del Consell municipal si es permetia que subsistís entre els propietaris de la vivenda, els quals més que per a complir una funció social, construïen la vivenda per a lucrarse amb ella i viure'n sense cap esforç. Comprentent-ho així, és pel que el Consell municipal ha decidit a municipalitzar la vivenda, per tal que, una vegada a la seva jurisdicció, pugui actuar lliurement i amb independència, portant a cap una de les funcions socials que solament a l'incumbeix, i per la qual prestarà el seu entusiasme per tal que en el termini breu Girona no sigui la ciutat de les cases grises i infectes.

Però, per a portar a cap aquesta gran obra — gegantina en relació a les necessitats de la nostra vivenda — cal-hom comprendre que és neces-

sari que han d'arbitrar-se recursos. L'impost municipal extraordinari de la guerra no és cap augment que es fa sobre el preu del lloguer, sinó una contribució que s'estableix interinament mentre es fa una revisió minuciosa de la vivenda i de les possibilitats familiars.

Per altre part, tots els ciutadans venen obligats a ajudar a l'obra revolucionària del Consell municipal, demostrant el seu esperit de sacrifici i la seva confiança en els homes que per mandat de les seves organitzacions, han acceptat la responsabilitat de transformar Girona en una ciutat neta de grisori i de focus infecciosos.

La revolució necessita el sacrifici de tothom.

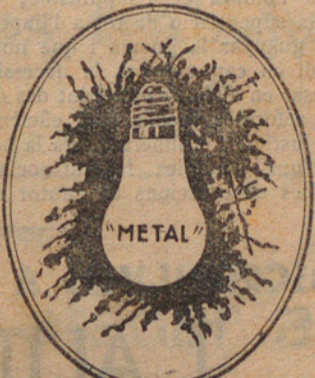
Girona, 26 de novembre del 1936.— El Conseller, Manuel Roset Sala.

El Comitè Econòmic de Espectáculos Públicos ha entregat als ciutadans alcalde Gerona, 700 pesetas, en concepte de donatiu.

Dicha cantidad procede del alquiler del salón Coliseo Imperial.

Si no se ha hecho lo mismo con el alquiler de los otros dos locales es debido a que el Comité Económico de Espectáculos Públicos ha tenido que atender deudas pendientes que dejaron las empresas, a obreros o entidades controladas por los trabajadores.

MARCA DE GRAN PRESTIGIO

DEMANEU-LA ARREU

Nota de la Conselleria de Serveis Públics. Delegació de Girona.

Al objecte de procedir a la evacuació de la població civil de Madrid i complint ordres del Consec de Defensa de la Generalitat de Catalunya, aquesta Delegació del Consell de Transports disposa:

Que demà dissabte, dia 28 del corrent, a les tres de la tarda, tots els Comitès de Transports, Ajuntaments, i línies d'Autoòmnibus concentrin al Passeig Central de la Devesa d'aquesta ciutat tots els camions coberts i omnibus en general amb els seus corresponents conductors al objecte d'anar en caravana a Barcelona i des d'allí fer el corresponent viatge d'anada i tornada a la Capital de la República.

Es fa avinent per al coneixement de tots que una volta complerta dita missió tornaran a les seves respectives procedències les unitats que hagin efectuat el viatge.

Esperem que en els moments actuals donarà una altra volta el poble una mostra de la seva disciplina i carinyo a la causa que estem defensant.

Girona, 27 de novembre de 1936.— El delegat del Consell de Transports.

Ha quedat constituït el Radi quart del Partit Socialista Unificat de Girona en la següent forma:

- Secretari general: Pons Sabater.
- Secretari d'Organització, Propaganda i Premsa: Jaume Budó.
- Secretari Sindical: Bartomeu B. Carmona.
- Secretari de Finances: Francesc Masó.
- Secretari femení: Eulàlia Franco.

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU
Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és lligitim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

Tot el món culte reacciona amb indignació contra l'agressió nazi-japonesa a la U. R. S. S., en el precís moment que aquesta es dóna una Constitució democràtica

Sobre la creació de l'Exèrcit Federal Ibèric

(Nota del Partit Republicà d'Esquerra)

La canallesca sublevació de gran part de l'exèrcit de la República, preparada pel feixisme internacional i consumada pels vils i sanguinaris generals traïdors, ha palesat la necessitat d'estructurar definitivament la República Espanyola en sistema federal, tal com la concebí el geni de Pi i Margall, no solament en els ordres civils (polític i social, econòmic i administratiu) sinó també en el de la defensa armada de la República, mitjançant la creació dels exèrcits regionals de les diverses nacionalitats autònomes, que, en conjunt, han de constituir l'Exèrcit Federal d'Ibèria, a base del servei voluntari en temps de pau, però d'instrucció militar obligatòria de tots els ciutadans, per al cas de guerra purament defensiva.

La Generalitat de Catalunya, que en aquests dies tràgics de la guerra incivíl que devasta la península, desencadenada pels generals facciosos, instruments cecs del feixisme estranger, recaba per a Catalunya la plenitud de l'autonomia catalana, d'acord amb els principis doctrinals del federalisme piramèntal, ha emprès la tasca d'aquella estructuració federativa, i mentre la revolució econòmic-social va fent el seu curs, fins a plasmar una nova societat més justa i més humana, en mig de les convulsions sagnants d'aquesta Revolució, s'ha preocupat d'assegurar l'estabilitat del nou règim infantat, amb la creació de l'Exèrcit Popular de Catalunya, part integrant del gran Exèrcit Federal d'Ibèria, que ha d'ésser l'òrgan de defensa de les llibertats conquerides.

A tal efecte, la Comissaria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, ha disposat la urgent creació del nostre exèrcit, que si avui ha d'ésser l'òrgan defensiu de la llibertat humana i l'instrument de força de la revolució en marxa, serà demà, ja restablerta la pau, la manifestació més potent del dret dels catalans, a viure en plena autonomia, dintre de la Confederació Ibèrica.

Ha començat aquesta estructuració militar per la formació de la PRIMER DIVISIÓ DE L'EXÈRCIT POPULAR DE CATALUNYA, i una Comissió destacada de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, es troba a Girona, per tal d'inscriure els ciutadans útils compresos entre els 18 i els 40 anys, que voluntàriament ho sollicitin, sense distincions de caire sindical ni polític, perquè hi caben tots els ciutadans militants en les dues sindicals, UGT, i CNT., i partits polítics antifeixistes, tots els quals han ofert els seus entusiasmes i els seus homes, per a tal finalitat.

Aquesta Primera Divisió de l'Exèrcit Popular de Catalunya, serà el primer Cos armat de l'Exèrcit Federal Ibèric, d'organització regular, i tindrà, en els actuals moments de lluita aferrissada contra el feixisme, la missió primordial de defensar especialment Catalunya, contra els atacs de les tropes feixistes per la banda de terra i en previsió de probables intents de desembarcaments sobre les costes Catalanes.

El Partit Republicà d'Esquerra (Izquierda Republicana) de Girona, que

ja ha enviat militants al front de guerra, i en té d'armats a la reraguarda, recolza amb tot el seu fervor antifeixista, la iniciativa de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, i recomana als seus afiliats aptes per al maneig de les armes, que s'apressin a inscriure's a les files de la Primera Divisió de l'Exèrcit Popular de Catalunya, per a formar la unitat del mateix que ha de constituir el Regiment núm. 3 de Girona, que rebrà aquesta denominació.

Singularment recomana als que ja s'havien inscrit com a milicians, per a constituir la "Columna 6 d'Octubre", que es va desistir de formar en aquesta ciutat, que es presentin al lloc d'inscripció (baixos de l'Ajuntament) obert permanentment, fins el dia 28 del corrent, per tal d'ésser inscrits en el que serà gloriós Regiment Federal de GIRONA.

Girona, a 26 de novembre del 1936.

Carnet del radio-oient

HORARI D'EMISSIONS DE

RADIO GIRONA

Emissió de sobretaula

- A les 13. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Música variada en discos.
- A les 13'20. — Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.
- A les 14. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, retransmès per R. A. de C.
- A les 14'15. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.
- A les 14'45. — Comissaria de la Generalitat a Girona.
- A les 15'15. — Notícies des de Madrid i Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

- A les 19'30. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Diari parlat C. N. T. F. A. I. El dimarts i divendres: Emissió dedicada als camperols per la Conselleria d'Agricultura.
- A les 20. — Conselleria de Defensa, (Retransmissió per R. A. de C.)
- A les 20'20. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.
- A les 20'40. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.
- A les 21. — Comissaria de Radiodifusió.

José Escatllar

Material Eléctric.
Bateria de cocina.
Artículos para regalo.
Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30
GERONA

LLIBRES

«Perill a la reraguarda»

per Joan Peiró.

No són, les hores de tragèdia col·lectiva, les més adients per la serenitat d'esperit que necessita l'especulació filosòfica, política, social o econòmica traduïda en llibres d'orientació i ordinació de gran abast. Per això les publicacions actuals a casa nostra són predominantment un reflexe de les impressions que produeixen als esperits de sensibilitat acusada el rosari de fets que les hores de cada dia desgranen entre el baf de la pólvora de les canonades i el baf de sang generosa vesada en el solar ibèric per a barrar el pas als esbirros del món.

Damunt la taula tenim dos llibres d'aquest tipus: "El ideari de Pestaña", mal anomenat perquè l'ideari de Pestaña és més vast, més dens i més complexe que el que hom troba en el text, i "Perill a la reraguarda" de Joan Peiró, l'antic militant i lluitador del sindicalisme català i actual Ministre en el Govern de la República.

El llibre d'En Peiró ha sortit amb una mena de consagració popular. Les tres quartes parts de l'obra són un recull d'articles publicats del mes d'abril d'enguany ençà a Combat, de Mataró; La Rambla, de Barcelona, i La Llibertat, de Mataró. Molts d'aquests articles van ésser reproduïts en bona part de la premsa catalana i castellana, i l'autor ha anat sentint l'escalfor de l'opinió a la seva campanya audaç i sincera adreçada a donar a la situació present de guerra civil i de revolució social, la serietat, l'honestitat i la responsabilitat que li són necessàries.

Posant al servei de la causa de l'antifeixisme tota l'experiència d'un inflexible home d'acció, Peiró alça la seva veu autoritzada per a blasmar cruentment dels "profiteurs" de la revolució convertits en "ladres i assassins" a l'ombra de l'impunisme; demana la supeditació de tot a l'imperatiu de guanyar la guerra i que no es descuidi en cap moment la necessitat de pensar en el futur endegant des d'ara les reformes socials amb eficiència per la justícia i la llibertat sota la bandera d'una república federal socialista. Les observacions de l'autor són

punyents, com canonades contra el que considera pot reduir l'eficàcia del moviment per excés o per defecte.

Tot el llibre és d'una passió abrasada enfocant els problemes del dia a través de l'ideal comunista llibertari, però cal dir que la passió temperamental no l'impideix reconèixer i proclamar que l'aurora que vivim no és obra exclusiva d'un grup sindical o d'un partit polític, sinó de tot un poble que vol viure dignament, la qual cosa exigeix que "l'obra de tots sigui l'obra per a tots" en un pla d'obligada transigència i comprensió.

SUBSCRIVIU-VOS A

L'AUTONOMISTA

ATENCIO

El conegut militant de la C. N. T., Joan Peiró, actual ministre d'Indústria al Govern de la República, ha fet unes interessants manifestacions que reporta el nostre benivolunt confrare "Llibertat", de Mataró.

"Estem a les portes de l'hora decisiva —ens deia— per les armes nostres. Estem a punt de començar la gran ofensiva que ha de treure Madrid del perill. Malgrat tot, a Madrid, no hi poden entrar de cap manera, ni hi podrien entrar mai. Tot el que podien fer ja ho han fet. Tinc la satisfacció de poder dir que els homes de la C. N. T., hem contribuït d'una manera ràpida i decisiva a cohesionar la unitat d'acció i comandament. Estem decidits a què sigui així costi el que costi, i així serà.

Només manca una cosa a assolir del

tot i que també ho assolirem, al preu que sigui: Disciplina, tota la disciplina que calgui. Perquè hi ha un sol objectiu que ho exigeix: guanyar la guerra. I amb això els quatre ministres de la C. N. T. estem absolutament d'acord.

No obstant, no seria res d'estrany que encara passessin coses grosses i que Catalunya visqués d'aquí a poc els efectes de la guerra molt de prop. Tothom, doncs, al seu lloc, i disposat a tot el que calgui. Sobretot a entendre les consignes del Govern. He pogut constatar que la veu de la C. N. T. té, al Govern, una influència ben marcada."

Com veieu, les paraules del company Peiró no poden ésser més clares. La victòria és segura; però dignem-nos repetir que la victòria té les seves exigències.

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

El malalt: —Es vostè un massatgista magnífic, on ha estat perfeccionat?
El massatgista: —Soc flequer de professió.

M.ª Esperança Vilagran Quintana
Professora de Piano
S'ofereix per a donar lliçons a casa i a domicili.
Nord, 10, 2.ª 2.ª - GIRONA

L'Autonomista
ES TROBA A LA VENDA A LA
LLIBRERIA GARBÍ
DE LA RAMBLA DE LA LLIBERTAT

TOTS ELS VESPRES EL PUBLIC
POT ADQUIRIR

L'Autonomista
a la
LLIBRERIA GARBÍ